

decaanaat Ieper - Poperinge

Als aperitief: Met zeven aan tafel – Johan Verminnen (1974)

versie 1974:

https://www.youtube.com/watch?v=fAxnoCYu89c&list=RDfAxnoCYu89c&start_radio=1

versie 2005:

https://www.youtube.com/watch?v=rqqW-DNtLak&list=RDqqW-DNtLak&start_radio=1

Met zeven aan de tafel
De grote tafel bij ons thuis
Is het eten nog niet klaar
Vader van 't kaarten niet thuis

Met zes dan maar aan tafel
Vader heeft z'n soep vast uit
Is hij dan toch aangekomen
En vertelt hij honderduit

Over verloren vadersdromen
Spijtig genoeg 't kwam nooit uit
Want geen één is er geworden
Wat vader zo graag had gehad

Dampend volgt daarop de schotel
De politiek komt nu aan bod
Met grote broers woordengegoochel
Ja de zussen worden bijna zot

Tot moeder met kalme gebaren
De stemming weer wat heeft hersteld
Met zeven aan de tafel
De grote tafel bij ons thuis

Is alweer zo lang geleden
Nooit schuift moeder nog de tafel uit
Van zeven is slechts één gebleven
Daarvoor is ze veel te ruim

Maar soms denkt ze nog wel even
Waren ze nu maar allen thuis
Met zeven aan de tafel
Met zeven aan de tafel
Met zeven aan de tafel
Met zeven aan de tafel

Johan Verminnen is een van de meest markante liedjesschrijvers van Vlaanderen, een artiest die het chanson een eigen, herkenbare stem gaf in het Nederlandstalige muzieklandschap. Opgegroeid in de Brusselse rand ontwikkelde hij al vroeg een passie voor muziek. Na zijn tv-doorbraak in 'Ontdek de ster' (1969) kwam zijn carrière in een stroomversnelling terecht. In 1971 verscheen zijn debuutplaat met de single 'Ieder met zijn vlag', het begin van een rijk en veelzijdig oeuvre.

In zijn beginjaren werkte Verminnen samen met sterke muzikale persoonlijkheden als Will Tura en Raymond van het Groenewoud. Met een hechte liveband legde hij mee de basis van wat later 'polderpop' werd genoemd: een mengvorm van chanson, folk en rock met literaire inslag. In 1973 brak hij definitief door met 'Laat me nu toch niet alleen', een tijdloze klassieker.

De stad Brussel groeide uit tot zijn belangrijkste inspiratiebron. Met 'Brussel' (1976) en het feestelijke 'In de Rue des Bouchers' (1979) vereeuwigde hij de stad muzikaal. Tegelijk bleef hij trouw aan het pure chanson, met poëtische teksten en sterke melodieën die ook in Franstalige kringen weerklank vonden.

Doorheen de decennia bouwde Verminnen een indrukwekkend repertoire uit, met talrijke albums, theatertournees en samenwerkingen. Hij bleef vernieuwen, zonder zijn eigenheid te verliezen. In 2021 vierde hij zijn zeventigste verjaardag met de verzamelbox '70'. Met een carrière die meer dan vijf decennia overspant, blijft Johan Verminnen een vaste waarde: een bruggenbouwer tussen Brussel en Vlaanderen, tussen kleinkunst en pop, tussen intimiteit en publieksklassiekers.
<https://www.jouwradio.be/muziek/33944-johan-verminnen-met-zeven-aan-tafel/>

In het najaar werd bij hem slokdarm- en maagkanker geconstateerd en brak hij ook zijn heup. Na een zware behandeling en revalidatie is hij aan de beterhand en hoopt hij terug te kunnen optreden.

Een lied over het samen tafelen. Meer dan voedsel tot je nemen. Gemeenschap vormen, beleven van verbondenheid, thuis zijn ... heimwee naar vroeger. Willen vasthouden en moeten loslaten. Nostalgie, met alleen nog herinneren wat mooi was ook al was vroeger ook niet ideaal. Herkenbaar ?

Zouden sommige mensen ook zo over de Eucharistie, de H. Mis denken...?

Inleiding:

Net op deze tweede zondag na Pinksteren vieren we het feest van het Heilig Sacrament, een feest dat via het bisdom Luik de gehele christelijke wereld heeft veroverd en dat zelfs een tijd de andere hoogfeesten naar de kroon kon steken.

De gelegenheid ook om een processie te houden.

Laten we in deze viering meer dan anders beseffen wat een zegen het is de levende Heer te ontmoeten in een stukje brood en een beker wijn.

Hier aan deze tafel gebeurt het sacrament: raakt de hemel de aarde en mogen we God ontmoeten in het wonder van het breken en delen.

Moment van vergeving:

Heer,
wij bidden U en elkaar om vergeving
voor die keren dat wij weigerden
te delen van onze overvloed.
Heer, ontferm U over ons.

Wij bidden U en elkaar om vergeving
omdat wij niet altijd nederig genoeg waren
om te erkennen dat wij elkaar broodnodig hebben.
Christus, ontferm U over ons.

Wij bidden U en elkaar om vergeving
omdat wij te weinig inzet opbrengen
om de weg van het evangelie te gaan.
Heer, ontferm U over ons.

Lofzang:

Eer aan God in de hoge.
Wij loven U, Vader,
scheppende Kracht,
Bron van liefde.
Wij loven U, Jezus Christus,
Zoon van God,
Weg, Waarheid en Leven.
Wij loven U, Heilige Geest,
Vuur, brandende Liefdeskracht.

Eer aan God in de hoge.
Vrede op aarde
voor mensen die eenvoudig zijn,
voor mensen die zachtmoedig zijn,
voor mensen die barmhartig zijn,
voor mensen die luisteren
naar het Woord van God
en het onderhouden.

Eer aan God in de hoge.
Vrede op aarde en liefde onder alle mensen:
liefde die nieuw maakt en heelt,
liefde die hoopt en duldt,
liefde die blijft in tijd en eeuwigheid. Amen.

Openingsgebed:

God, onze Heer, in het geringste en het kleinste wilt U dicht bij ons aanwezig zijn. De gave van uw Zoon Jezus, zijn Lichaam en Bloed, blijft ons voeden en richting geven. Wij danken U en bidden: dat wij uw Woord gedenken en vlees en bloed laten worden in ons, dat uw heilig Teken steeds met ons meetrekt: het Lichaam van Jezus Christus, uw Zoon, die met U en de Heilige Geest leeft in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Eerste lezing: Uit het Boek Deuteronomium (Dt.8,2-3.14b-16a)

8,2 In die dagen sprak Mozes tot het volk : "Blijf denken aan heel die tocht van veertig jaar, die de Heer uw God u in de woestijn heeft laten maken.

Hij heeft u toen vernederd en op de proef gesteld om uw gezindheid te leren kennen; hij wilde zien of u zijn geboden zou onderhouden of niet.

3 Hij heeft u vernederd en u honger laten lijden, maar u ook het manna te eten gegeven, dat u noch uw vaders ooit hadden gezien.

Hij wilde u daardoor laten beseffen dat de mens niet leeft van voedsel alleen, maar van alles wat uit de mond van de Heer komt.

14b Denk aan de Heer uw God, die u uit Egypte, dat land van slavernij, heeft geleid;

15 de Heer die u door die grote en verschrikkelijke woestijn heeft gevoerd, vol giftige slagen en schorpioenen, door dat dorstige land zonder water; die uit de keiharde rots water voor u liet ontspringen

16a en u in de woestijn het manna te eten gaf, dat uw vaders nooit hadden gezien.

Psalm: Ps. 147, 12-13, 14-15, 19-20

Refrein: Loof de Heer, Jeruzalem. Alleluia

Loof dus de Heer, Jeruzalem,
Sion, verheerlijk uw God:

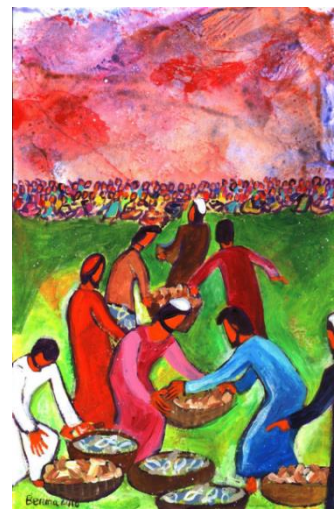
Want Hij heeft uw poorten stevig vergrendeld,
uw zonen gezegend binnen uw muur.

Hij laat u in vrede uw akkers bebouwen
en voedt u met tarwebloem.

Hij zendt zijn bevel uit over de aarde
en haastig rept zich zijn woord.

Hij is het die Jakob zijn woord heeft gezonden,
zijn wet en geboden voor Israël.

Nooit was er een volk dat Hij zo heeft behandeld,
geen ander maakt Hij zijn wegen bekend.

Tweede Lezing: Uit de eerste Korintiërsbrief (1 Kor. 10, 16-17)

Broeders en zusters,

16 De beker van de zegening, die wij zegenen, geeft ons gemeenschap met het bloed van Christus. En het brood dat wij breken, geeft ons gemeenschap met het lichaam van Christus.

17 Omdat het één brood is, vormen wij allen tezamen één lichaam, want allemaal hebben wij deel aan het ene brood.

Lied: Het brood in de aarde gevonden (ZJ 547)

https://www.youtube.com/watch?v=VhgjTRJVLv0&list=RDVhgjTRJVLv0&start_radio=1

Het brood in de aarde gevonden,
het brood door handen gemaakt,
het brood van tranen en zorgen,
dat brood dat naar mensen smaakt.

Het brood van oorlog en vrede,
het dagelijks eendere brood,
het vreemde brood van de liefde,
het stenen brood van de dood.

Dat brood dat wij moeten eten
om niet verloren te gaan.
Wij delen het met elkander
ons hele mensenbestaan.

Gij deelt het met ons,
zo deelt Gij U zelf aan ons uit voorgoed,
een mens om nooit te vergeten,
een God van vlees en bloed.

Felix De Boeck, *De zelfgave*

Evangelie: Uit het Johannesevangelie (Joh. 6, 51-58)

51 In die tijd zei Jezus tot de menigte der Joden: 'Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald. Als men van dat brood eet, zal men leven in eeuwigheid. En het brood dat Ik zal geven, is mijn vlees, voor het leven van de wereld.

52 Toen ontstond er onder de Joden een discussie: 'Hoe kan Hij ons zijn vlees te eten geven?'

53 Daarop hernam Jezus: 'Waarachtig, Ik verzeker u: als u het vlees van de Mensenzoon niet eet, als u zijn bloed niet drinkt, is er geen leven in u.

54 Maar wie mijn vlees en bloed eet en drinkt, die bezit eeuwig leven: op de laatste dag laat Ik hem opstaan,

55 want mijn vlees is echt voedsel, mijn bloed is echte drank.

56 Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft met Mij verbonden en Ik met Hem.

57 Zoals Ik leef uit de Vader, de Levende, die Mij gezonden heeft, zo zal ook hij die zich met Mij voedt, leven uit Mij.

58 Dit is het brood dat uit de hemel is neergedaald, niet dat wat uw voorouders hebben gegeten, die niettemin gestorven zijn. Wie zich met dit brood voedt, zal leven in eeuwigheid.'

Overweging(en):

Het valt mij op, zeker in de nieuwe vertalingen van de 1e Korintiërsbrief (tweede lezing) en het Johannesevangelie hoe zeer de nadruk wordt gelegd op gemeenschap en verbondenheid vanuit de communie, het eten van brood en drinken van wijn in de eucharistie. Inderdaad, de eucharistie is gemeenschap bevorderend en doet ons groeien in verbondenheid zowel met Christus als met elkaar als gelovigen.

Beide zijn belangrijk, de verbondenheid met de Heer als met elkaar. Natuurlijk zijn er nog andere mogelijkheden om die gemeenschap met elkaar en met de Heer te voelen, te voeden en te doen groeien, maar de eucharistie is toch wel een bevoorrechte manier, dat weze duidelijk uit de nadruk die de Schriftlezingen daarop leggen.

Het is goed dat we ons afvragen, zeker op Sacramentsdag, het hoogfeest van de heilige Eucharistie: wat is de Eucharistie voor ons? Waarom komen we naar de mis? Is het een aangename bijeenkomst waar we mensen ontmoeten die we kennen, en met wie we voor of na de mis een gezellig babbeltje kunnen doen? Of komen we naar de mis omdat onze christelijke plicht is, en zitten we gewoon te wachten tot ze gedaan is? Wat verlangen we van een mis? Is de mis voor ons echt een ontmoeting met Jezus? Jezus zegt: "Doe dit om Mij te gedenken". Wat moeten we van Jezus 'gedenken'? Dat Hij breekt en deelt. Doen wij dat ook? En ja, hoe en waar? Het is meer dan brood dat dient gebroken en gedeeld. Breken wij ons eigenbelang om te delen met anderen? Breken wij onze onverschilligheid en voelen we mee met mensen die hongeren naar aandacht en naar hulp in nood? Geven wij onze zorg aan armen en aan zieken? Delen wij liefde en vrede? Je ziet, de verbondenheid met Jezus is eigenlijk niet vrijblijvend: Wat doen we met de woorden en daden van Jezus? Waar staan we in het vervullen van zijn droom? We moeten ons dat altijd afvragen.

Tot zover, de moraal, de ethiek, de sociale kant van het sacramentsverhaal. Belangrijk want weet u, we worden daarop getaxeerd vooral door hen die er buiten staan. "Dat zit dan hele dagen in de messe...", zeggen ze schamper van iemand die niet tot delen komt. Van een eucharistie zeggen we dat het een 'sacrament' is. Bij Wikipedia lezen we: "Een sacrament is een gewijde handeling in het christendom waardoor God komt tot de mens. In die zin staat een sacrament tegenover gebed en offer, waarin de mens nadert tot God."

In een sacrament neemt God dus het initiatief, komt Hij op bezoek, laat Hij zich kennen. 'De hemel raakt de aarde', om het met een beeld te zeggen. Lukt of gebeurt dat altijd? De vraag stellen is al het antwoord geven. Volgens de Kerk is een sacrament altijd geldig wanneer het op de juiste manier uitgevoerd wordt. Nu, er is meer dan 'geldigheid'. We willen God ook voelen en ervaren. Je kunt de mooiste viering maken en toch het gevoel hebben dat Hij afwezig is. En dan plots word je geraakt door een woord, een beeld, een tekst ... en voel je God heel dichtbij. Waaraan ligt dat? Albert Einstein zei ooit: "Het mooiste dat we kunnen ervaren is het mysterie." Openheid daarvoor is belangrijk. Als je 't niet gelooft, zal je het ook niet zien. Verlangen we om God te zien en te ervaren, om te groeien in gemeenschap en verbondenheid?

Eén ding is zeker: God laat zich niet grijpen of dwingen. Maar hopelijk horen of zien we Hem ook als Hij aanklopt. Hoe was dat ook weer met 'Wanneer hebben wij U gezien?' Juist ja, het heeft iets met werken van barmhartigheid te maken. Dus kennen we ook het antwoord.

(Miguel Dehondt)

Waarom zijn wij vandaag eigenlijk naar de kerk gekomen?

Misschien omdat het zondag is en we dat al jarenlang gewoon zijn. Misschien omdat we hier rust vinden. Misschien uit dankbaarheid, of omdat we iets zoeken dat we elders niet vinden.

Maar uiteindelijk komen wij hier om gevoed te worden.

Dat klinkt misschien vreemd. Want de meesten van ons hebben vanochtend al gegeten. Niemand is hier gekomen omdat hij lichamelijk honger heeft. Toch weet ieder mens dat er ook een andere honger bestaat. Honger naar zin. Honger naar hoop. Honger naar liefde. Honger naar God.

In de eerste lezing hoorden we hoe God zijn volk door de woestijn leidde. Daar leerde Israël dat een mens niet leeft van brood alleen. Er is meer nodig dan voedsel voor het lichaam. Er is ook voedsel nodig voor het hart en voor de ziel. Dat is precies waarom wij hier samenkomen.

Wij komen om het Woord van God te horen. Maar wij komen ook om het Brood van het Leven te ontvangen. In het evangelie zegt Jezus vandaag heel nadrukkelijk: "Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald."

Dat brood is niet zomaar een symbool. Het is niet enkel een herinnering aan Jezus. In de Eucharistie geeft Christus zichzelf aan ons. Dat blijft een groot mysterie. We zien gewoon brood. We proeven gewoon brood. Maar in geloof weten wij dat de verrezen Heer zelf aanwezig is. Daarom noemen we de Eucharistie een sacrament: een zichtbaar teken van een onzichtbare werkelijkheid.

Maar waarom geeft Jezus zich aan ons onder de gedaante van brood?

Omdat brood voedsel is. Wie niet eet, verzwakt. Wie lange tijd geen voedsel krijgt, kan niet leven. Zo is het ook met ons geloof. Ook ons geloof heeft voeding nodig. Het moet gevoed worden door Gods Woord en door de Eucharistie. De communie is geen beloning voor mensen die al volmaakt zijn. De communie is voedsel voor mensen die onderweg zijn. Voor mensen die soms moe worden. Voor mensen die vallen en weer opstaan. Voor mensen die verlangen naar meer geloof, meer liefde en meer hoop.

En wat gebeurt er wanneer wij de communie ontvangen? Er gebeuren eigenlijk drie dingen.

Ten eerste groeien wij naar Christus toe.

Wie regelmatig de Eucharistie ontvangt, laat Christus steeds meer binnen in zijn leven. Langzaam maar zeker gaat zijn manier van denken, spreken en handelen ons vormen.

Ten tweede groeien wij naar elkaar toe. Paulus zegt in de tweede lezing dat wij, hoewel velen, één lichaam vormen omdat wij delen in hetzelfde brood.

De Eucharistie verbindt ons niet alleen met God, maar ook met elkaar.

In een wereld waarin mensen steeds vaker naast elkaar leven, nodigt de Eucharistie ons uit om opnieuw gemeenschap te worden.

Ten derde ontvangen wij kracht voor het dagelijks leven.

Na iedere eucharistieviering worden wij weer de wereld ingestuurd. Niet om alles bij het oude te laten. Maar om zelf een teken van Christus te zijn.

In ons gezin. Op ons werk. In de buurt. Onder vrienden. Juist daar moet zichtbaar worden wat wij hier ontvangen hebben.

Elk jaar nodigt Sacramentsdag ons uit om opnieuw stil te staan bij dat wonder van de Eucharistie. Christus geeft zichzelf aan ons. Hij wil in ons wonen. Hij wil ons voeden. Hij wil ons steeds meer maken tot zijn leerlingen. Hij wil ons helemaal doordringen met de heilige Geest, de gave Gods. Laten wij daarom met een open hart naderen tot de tafel van de Heer.

En laten wij Hem vragen dat het Brood van het Leven ons mag veranderen, zodat wij steeds meer gaan lijken op Hem die zichzelf voor ons gegeven heeft.

(Hans Devos)

Eucharistie vieren is het leven vieren,
is vieren hoe ons leven omvormd kan worden
tot gestalte van de Verrezene.

Is het brood van ons dagelijks leven
in beide handen nemen en je bereid verklaren
om te doen als Hij.

Kijk je niet blind op dat brood, pijnig je hersenen niet met de vraag
hoe dit brood kan veranderen tot lichaam van Christus.
Kijk veeleer door dat brood heen naar Hem

die Brood van Leven is geworden,
die zichzelf gegeven heeft opdat mensen mogen leven.
En die daarbij gezegd heeft : doe dat ook.
Kijk naar het brood dat Hij is en naar het brood dat jij al bent,
en zie hoezeer Hij al leeft in jou.

Eucharistie vieren is ons leven samenvatten
en het plaatsen onder dat ene woord: doe dat ook.
Wij die Hem eten, moeten Hem ook worden.

Eucharistie leven is zo leven
dat de Verrezenen in ons herkenbaar wordt,
dat Hij in ons gebeurt, en dat het waar is wat wij vierden.
Wij zijn nu het lichaam van Christus,
zijn gestalte in de wereld, de belichaming van zijn liefde.

Ik besef meer en meer
hoe levensnoodzaak het is, Heer,
wekelijkse samen te komen rond uw Woord,
rond Brood en Wijn
omdat ik tenminste eens per week
het teken wil zien
van Iemand die brood breekt
en daarmee zijn leven geeft voor mensen.

Ik heb het nodig eens per week
om dat niet te vergeten.
Eens per week is niet veel
als je bedenkt dat wij
meerdere keren per dag,
willen of niet,
tekenen zien die zeggen
'leef voor jezelf, zorg voor jezelf'.

Eens per week, een tegenwicht,
in de herinnering aan Jezus die het voorleefde,
en de uitnodiging dat het anders kan,
is zeker niet teveel. (naar Carlos Desoete)

Lied: Panis Angelicus

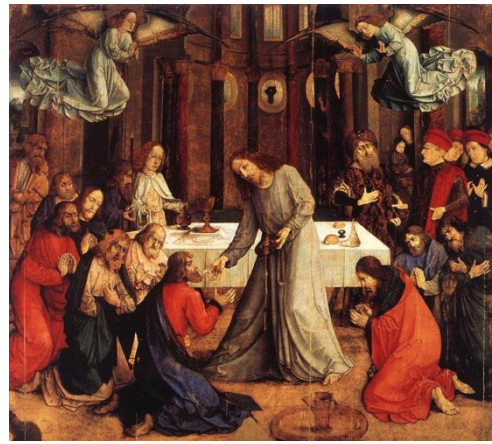
Het Panis Angelicus is een gezang, dat door de heilige Thomas van Aquino(1225-1274) is geschreven als de voorlaatste strofe van de hymne Sacris Solemniis, bedoeld voor de viering van Sacramentsdag.

<https://www.youtube.com/watch?v=CdKAHp9m1Q0>

Panis angelicus
fit panis hominum;
Dat panis coelicus figuris terminum:
O res mirabilis! Manducat Dominum
Pauper, servus et humilis.
Te trina Deitas unaque poscimus:
Sic nos tu visita, sicut te colimus;
Per tuas semitas
duc nos quo tendimus,
Ad lucem quam inhabitas. Amen.

*Brood van de engelen
 wordt het brood van mensen;
 Het brood van de hemel maakt
 een einde aan de schaduwen;
 O, groot wonder!
 Dienaren, arm en nederig
 nuttigen hun Heer.
 U, God, drievuldig en één
 zie, wij bidden U: Kom ons zo
 bezoeken zoals wij U vereren,
 leid ons langs Uw weg
 waarheen wij willen gaan
 naar het licht dat Uw woning is. Amen.*

Artikel: Waarom viert de Kerk Sacramentsdag?

Het hart van elke eucharistieviering

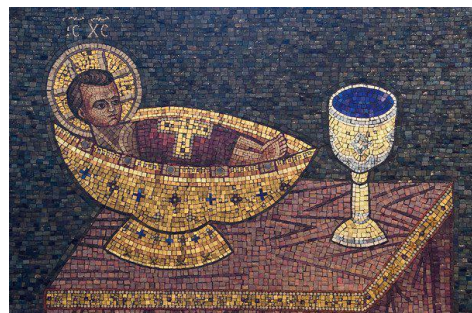
Op donderdag na het feest van de Drie-eenheid viert de Kerk Sacramentsdag, ofwel het hoogfeest van het 'Heilig Sacrament van het lichaam en bloed van Christus'. Het is een bijzonder feest, dat niet toevallig op een donderdag gevierd wordt: de link met het laatste Avondmaal op Witte Donderdag is duidelijk, net zoals dat het geval is met dat andere hoogfeest, het Heilig Hart van Jezus: dat valt op een vrijdag omwille van de link met Goede Vrijdag.

Sacramentsdag is helemaal georiënteerd op de aanwezigheid van de verrezen Heer, de levende Christus, in de eucharistische gedaanten van brood en wijn. Het feest van Sacramentsdag brengt ons naar het hart van wat we vieren in de eucharistie: de onvoorstelbare liefde van God, die zich in Jezus met ons verbindt. In Jezus deelt Hij het menszijn, in de mens Jezus neemt Hij ons op in zijn goddelijk leven.

De persoonlijke beleving van het sacrament

Zowat alle grote geestelijke en mystieke schrijvers hebben over de eucharistie - het 'sacrament van de Godsontmoeting' - en de communie geschreven als de hoogste en tegelijk meest intieme uitdrukking van de vereniging in liefde tussen God en mens. Doel en vrucht van de communie is een 'wederzijds inwonen'. Dat Christus zichzelf zo geeft is een wonder van liefde - minne - dat ons bevattingsvermogen en onze maat van liefhebben ver overstijgt. Jan van Ruusbroec (1293 - 1381) dichtte:

***Hij is van minne gestorven
 opdat wij zouden leven.
 En Hij leeft in ons
 opdat wij eeuwig in Hem blijven leven.
 Kijk, dat zijn twee bliken van minne
 die zo groot zijn,
 dat niemand ze te gronde kan verstaan.***

sacramentsdag in de liturgische jaren

De lezingen van het A-, B- en C-jaar laten telkens een ander facet oplichten van dat liefdesmysterie, dat zichtbaar wordt in de tekenen van brood en wijn. We schetsen ze even in hun samenhang.

1. Het A-jaar legt de klemtoon op de intieme verbondenheid met Jezus als degene die werkelijk leven geeft, en dat leven is Hijzélf. Jezus geeft niet zomaar, Hij geeft zichzelf. Hijzélf is de gave, het levende brood, Gever en gave zijn één: "Ik ben het levende brood, dat uit de hemel is neergedaald. Als men van dát brood eet, zal men leven in eeuwigheid." (Joh 6).
2. Het B-jaar stelt de instelling van de eucharistie en van het nieuwe verbond centraal. Jezus geeft zichzelf in brood en wijn: "Dit is mijn lichaam (...). Dit is mijn bloed van het

Nieuwe Verbond" (Mc 14). Jezus is middelaar van een nieuw en definitief verbond tussen God en mens. Wie zijn vlees eet en zijn bloed drinkt, wordt er deelgenoot van.

3. De lezingen van het C-jaar laten ons verstaan dat waar men Jezus ontvangt in brood en wijn, gemeenschap gesticht wordt. Er heerst gastvrijheid en niemand komt iets tekort: 'Allen aten tot ze verzadigd waren...' (Lc 9).

Hoe vandaag Sacramentsdag vieren?

- **Op donderdag of op zondag?**

Omwille van de link met de viering van het laatste Avondmaal op Witte Donderdag, vieren we Sacramentsdag op een donderdag. In parochies waar op donderdag geen eucharistie kan gevierd worden, kan men het feest naar de eerstkomende zondag verplaatsen. Op sommige plaatsen wordt het feest én op donderdag, én op de (eerstvolgende) zondag gevierd – vaak omdat er op zondag een sacramentsprocessie uitgaat.

- **Eucharistische aanbidding**

Wanneer men Sacramentsdag op donderdag viert maar er geen mogelijkheid is om eucharistie te vieren, kan men een moment van *eucharistische aanbidding* voorzien. Al dan niet in combinatie met het getijdengebed. Men kan de kerk eventueel gedurende een langere tijdspanne openhouden voor de eucharistische aanbidding, bijvoorbeeld in de namiddag. Aansluitend volgt dan het Lof. Men kan de aanbidding ook aansluitend op de vespers organiseren.

- **Sacramentsprocessie**

In een aantal steden en dorpen gaat de *sacramentsprocessie* uit. Deze is in zekere zin een verlengstuk van de eucharistieviering: in de viering consacreert men een afzonderlijke hostie, en plaatst men deze na de uitreiking van de communie in een *monstrans*. De processie vertrekt onmiddellijk na de communie en de stille dankzegging. De zegen valt hier dus niet aan het einde van de eucharistieviering, maar wanneer de processie terugkeert naar de kerk (De zegen wordt ook gegeven met het Sacrament). Daarmee wordt meteen duidelijk dat de zegen het plechtige slot vormt *van de hele viering*, en niet alleen van de processie. De processie is met andere woorden geen losstaand ritueel. In verschillende landen, waaronder (delen van) Duitsland, Oostenrijk, Italië, Vaticaanstad, Zwitserland, Spanje, Polen, Portugal en Brazilië is Sacramentsdag een officiële feestdag. Maar ook zonder verlof kunnen we deze feestdag samen met velen in gebed en samenhang vieren!

Sacramentsprocessie © Sammy De Rycke (UrbexS)

Woorden van geloof:

Ik geloof dat het leven mij geschonken werd door God, onze Vader, Bron van liefde.

Ik geloof dat ik geroepen ben om mee te werken aan een toekomst die voor elke mens menswaardig is.

Ik geloof in die uitzonderlijke Mens die niet geleefd heeft voor Zichzelf. Ik geloof in die Mens die wij kennen als Zoon van mensen en Zoon van God, die een ereplaats gaf aan mensen die over het hoofd werden gezien.

Ik geloof dat zijn Geest onder ons werkt
als wij in zijn naam samen zijn en wij elkaar levenskansen geven.

Ik geloof dat zijn Geest ons telkens weer aanspoort
om naar elkaar om te zien en zo mensen te worden met en voor elkaar.

Ik geloof dat ons leven niet zal eindigen in het zinloze niets,
maar dat wij eens zullen leven bij de bron van liefde
die ons dit leven schonk. Amen.

Voorbeden:

Dat we brood mogen zijn voor elkaar.
Dat we ons brood breken wereldwijd,
met allen die hongerden.
Dat we brekend en delend er zijn
voor de anderen.
Moge daardoor iets tastbaar worden
van Jezus' dienstbaarheid in ons.
Laat ons bidden.

Dat we bekens van liefde zijn voor elkaar.
Dat wij groeien in het samenspel
van geven en nemen,
van spreken en luisteren, van zien en handelen.
Moge daardoor iets tastbaar worden van Jezus' liefde in ons.
Laat ons bidden.

Dat we licht van Gods licht zijn voor elkaar.
Dat wij nacht en duister verdrijven, hoop en uitzicht brengen.
Dat christenen een uitstraling zijn voor armen en ontheemden.
Moge daardoor iets tastbaar worden van Jezus' licht in ons. Laat ons bidden.

(Nostalgie-) Lied: Laat Heer dit brood en deze wijn

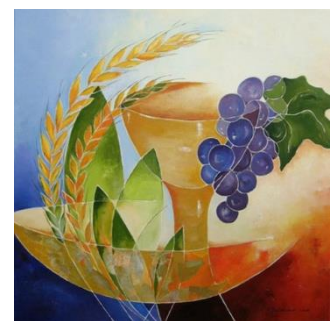
<https://www.youtube.com/watch?v=I--sWDLtDIY>

Laat, Heer, dit brood en deze wijn,
teken van ons voedsel zijn.
In het leven, in de mens, in de toekomst, in uw wens
aan een wereld mee te bouwen,
waar men liefde zal beschouwen
als brood en wijn, als brood en wijn.

Heer, Heer, Heer, Heer, Heer wilt Gij dan voor ons zijn
Heer, Heer, Heer, dit brood en deze wijn.

Laat, Heer, dit brood en deze wijn,
hand en hart van mensen zijn.
Kleine gave, kleine daad, om uw vrede waar 't om gaat,
om een wereld op te bouwen,
waar men liefde zal beschouwen
als brood en wijn, als brood en wijn.

Heer, Heer, Heer, Heer, Heer wilt Gij dan voor ons zijn
Heer, Heer, Heer, dit brood en deze wijn.

Laat, Heer, dit brood en deze wijn,
vruchten van ons leven zijn.
Fijne vreugde, klein verdriet, groot verlangen, hoopvol lied,
om een wereld op te bouwen,
waar men liefde zal beschouwen
als brood en wijn, als brood en wijn.
Heer, Heer, Heer, Heer, Heer wilt Gij dan voor ons zijn
Heer, Heer, Heer, dit brood en deze wijn.

Gebed over de gaven:

God, we bieden U deze gaven aan van ons menselijk bestaan:
brood, gemaakt uit het graan van de aarde en
wijn, geperst uit het sap van zongerijpte druiven.
Wil ze uit ons handen aanvaarden
en maak ze tot teken van uw liefdevolle aanwezigheid in Jezus Christus,
uw Zoon, ons Heer en broeder tot in eeuwigheid. Amen.

Groot Dankgebed:

Wij danken U, God,
voor mensen die kunnen delen
om anderen een menswaardig bestaan te verzekeren,
voor hen die hun huis gastvrij openstellen.

Wij danken U, God,
voor mensen die kunnen luisteren
naar het leed van anderen,
die wonden genezen door de pijn te helpen dragen;
voor mensen die kunnen troosten.

Wij danken U, God,
voor mensen die rust en stilte brengen,
die oog hebben voor kleine dingen,
die zich verheugen in de grootheid van anderen.

Wij danken U, God,
voor mensen die hongeren naar gerechtigheid,
die lijden omwille van het onrecht
dat anderen wordt aangedaan.

Wij danken U, God,
voor mensen die mild zijn in hun oordeel,
die eerbied hebben voor het leven,
die hun hart openen voor vergeving en verzoening.

Wij danken U, God,
voor mensen die zuiver zijn in hun bedoelingen,
die oprecht zijn in hun woorden,
die trouw blijven aan hun vrienden.

Wij danken U, God,
voor mensen die zich spiegelen
aan de levenswijze van Jezus.
Met hen getuigen en loven wij U, God: **Heilig, ...**

Geen andere zekerheid is ons gegeven, Heer God,
dan op weg te zijn naar U.
Ons zoeken naar U
maakt ons tot een volk onderweg.
Mensen die verdwalen worden toegesproken
door Jezus, uw Zoon,
die de Weg, de Waarheid en het Leven is.
En als wij ons nestelen in onze zelfgenoegzaamheid,
Heer, roep ons dan weer op.

Toen Jezus die laatste avond met zijn vrienden aan tafel zat gaf Hij hun een heilig teken:

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is de kern van ons geloof:
Als wij dan eten van dit Brood en drinken uit deze Beker
verkondigen wij de dood des Heren totdat Hij komt.

Wij bidden U, Heer God,
stuur ons op weg in de geest van Jezus, uw Zoon:
dat wij nieuwe wegen van goedheid banen,
paden van gerechtigheid en onderlinge vrede;
dat wij het leven leefbaar maken
en het puin ruimen van ons egoïsme.

Doe onder ons profeten opstaan
die het vuur van uw goedheid brandend houden,
die uw licht laten stralen,
ook in donkere momenten van ons leven.
Door Hem en met Hem en in Hem ...

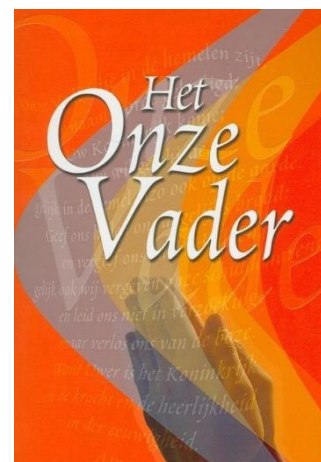
Onze Vader: -> versie van Huub Oosterhuis: **Onze Vader verborgen**

<https://www.youtube.com/watch?v=VitGbfNGfvk>

Onze vader verborgen
uw naam worde zichtbaar in ons
uw koninkrijk kome op aarde
uw wil geschiede,
een wereld met bomen tot in de hemel,
waar water schoonheid, en brood gerechtigheid is,
en genade –

waar vrede niet hoeft bevochten
waar troost en vergeving is
en mensen spreken als mensen
waar kinderen helder en jong zijn,
dieren niet worden gepijnigd
nooit één mens meer gemarteld,
niet één mens meer geknecht.

Doof de hel in ons hoofd
leg uw woord op ons hart
breek het ijzer met handen
breek de macht van het kwaad.
Van U is de toekomst kome wat komt.

Vredeswens:

Lieve mens,
Ga en zie de weg, wees heel vrij.
Ga en geloof de mens, heb veel eerbied
Ga en hoor het woord, koester veel hoop
Ga en groet allen, ontvang veel dankbaarheid
Ga en bemin volop, breng veel vrede

Lam Gods

Communie

Communielied: Brood zal Ik u geven (ZJ 766)

https://www.youtube.com/watch?v=rgd5kqOYOHY&list=RDRgd5kqOYOHY&start_radio=1

Brood zal ik u geven dat uit de hemel daalt,
brood dat de Vader u geven zal,
dat de wereld vol leven haalt.

refr.: Geef ons dit brood altijd,
uw woorden zijn woorden van eeuwig leven,
wie anders zou het ons geven.

Ik ben brood voor leven, wie mij eet hongert nooit,
brood dat voor u uit de hemel komt
tot nieuw leven de wereld tooit. *refrein*

Mensen sleuren, sloven voor de kost die kort beklijft,
werk voor het brood dat u brengen zal
een nieuw leven dat altijd blijft.

Brood en wijn

https://www.youtube.com/watch?v=AHh5BYIg0uw&list=RDAHh5BYIg0uw&start_radio=1

Jezus breekt het brood,
kijkt zijn vrienden aan.
Het zal niet lang meer duren,
totdat hij zal gaan.
Hij geeft hen een beker een beker met wijn,
en zegt: "Na deze avond zal alles anders zijn.

Refrein: Blijf dit doen en denk aan mij,
als je samenkomt.
Deel het brood en deel de wijn.
Ik zal bij je zijn".

Wij breken nu het brood,
kijken elkaar aan.
Wij zijn bijeengekomen,
om te delen in zijn Naam.
In het brood en in de beker met wijn,
voelen wij het teken Hij zal bij ons zijn.

Slotgebed:

Heer God,
U hebt ons geschapen en ons uw geliefde Zoon Jezus gezonden,
opdat wij een samenleving zouden opbouwen
waar alleen liefde, goedheid, wederzijds ontzag ons aan elkaar binden
als leden van één familie waarvan U Vader bent.
Wij danken U voor zulke grote liefde.
Geef dat wij het nu reeds waar maken in ons leven.
Dat vragen wij U door Jezus, onze Heer. Amen.

Dessertje:

Brood,
een boterkoek, een croissant, een sneetje roggebrood,
zo gewoon, vertrouwd en vanzelfsprekend,
het zou pas opvallen als het er ineens niet meer was.

Het graan in de aarde, gemalen en gekneed,
gerezen en gebakken
en vervolgens aan ze vele keukentafels
door zorgzame handen uitgedeeld.

Brood, daar zit levenskracht in
of het nu door heilige handen wordt gebroken
of aan de keukentafel wordt gedeeld,
pas daar waar mensen hun leven werkelijk delen met elkaar
gaat het brood smaken naar meer.

(naar Chantal Sluismans)

